

Tartsunk aranyhörcsögöt!

A sokak által kedvelt aranyhörcsög (*Mesocricetus auratus*) népszerű hobbiállat. Igénytelen, kedves, könnyen megszeli, és szaporítása sem okoz problémát. Közeli rokona a dobrudzsai hörcsögnek. Valamennyi tenyésztett aranyhörcsög annak a 3 példánynak a leszármazottja, amelyek az 1930-ban Haleb (Szíria) környékén befogott anyának és 12 kölykének utódai közül 1931-ben kerültek Európába. Azóta a laboratóriumi tenyésztés során több színváltozatuk is kialakult, mint a mogyoróbarna-fehér, a drapp, a fekete, a krém, az albínó, a szürke, és a tarka. Normál, és hosszúszerű változatban is ismert.

A kifejlett hím súlya 130-150 gramm, a nőstény általában nagyobb, 160-180 gramm. Füle kicsi, kerekded. Szeme apró, fekete, gombszerű. Apró fogai sárgásak, hosszúak. Hosszú bajusza állandóan mozgásban van szimatolás közben. Pofazacskójába rejti el a maradék ennivalót, amit később biztonságos helyre gyűjt össze. Teste tömzsi, farka rövid, és csupasz. Főleg éjszaka aktív, a nappalokat zömmel átalussza. Ha mélyen alszik, ne nyúljunk hozzá hirtelen, mert félelmében megharaphat, helyette inkább zörgessük meg a forgácsot, vagy fújunk rá, ami elég ahhoz, hogy felébredjen. Természetesen indokolatlanul ne háborgassuk.

Főleg gabonaféléket, zöldségeket és gyümölcsöket eszik, de nem veti meg az állati eredetű táplálékot sem, mint pl.: a tojást, a túrót, a sajtot és a nyers húst. Ellentétben a tengerimalaccal, a C vitamint képes előállítani. A szoptató állatnak adhatunk egy kis tejet is. Kedvencünk etetésére megfelelnek a kereskedelemben kapható, speciálisan rágcsálóknak összeállított magkeverékek, és tápok is. Pofazacskójába minden apróbb táplálékot begyömöszöl, majd azt a terrárium egyik sarkában aztán felhalmozza. Gyorsan romló eleségből (főtt tojás) csak annyit adjunk neki, amennyit rövid időn belül

elfogyaszt, különben nagyon hamar kellemetlen szagú lesz a terrárium.

A szomjúságot ugyan jól bírja, mégis mindenképpen biztosítsunk számára megfelelő mennyiségben friss, tiszta vizet. Itatóként szopókás műanyag önitatót használjunk.

Tartásához egy 20x40 cm-es alapterületű és 30 cm magas terrárium megfelelő. Mivel a hörcsög jó mászó, ezért célszerű a terráriumot lefedni, például dróthálóval. A szúnyogháló nem jó, mert azt könnyen szétrághatja. Deszkából, kartonpapírból készült dobozba soha ne tegyük, mert hamar kirágja magát belőle, és könnyedén megszökik. Kapható nagyon szép, esztétikus, könnyen tisztántartható műanyag tartó is, mérettől függően különböző árkategóriákban. Ez utóbbi előnye, hogy könnyebb, és a takarítása is egyszerűbb. Vásárolhatunk hozzá műanyag, átlátszó „csőhálózatot”, amelyben szívesen mászkálnak egész nap, mindamellert életüket is megfigyelhetjük benne.

Alomként forgácsot használjunk. A műanyag etetőtálat a ketrecen belülre, a szopókás műanyag önitatót pedig azon kívülre helyezzük. Helyüket 2-3 naponként ajánlatos takarítani. A dolgát a terrárium egyik sarkában végzi el, így megkönnyíti számunkra a tisztántartást.

Tarthatjuk egyedül, és párban is, azt azonban nagyon fontos tudni, hogy csak azok az egyedek férnek meg jól egymással, amelyek kölyök-, illetve fiatal korukban kerültek össze. Ellenkező esetben súlyos verekedések alakulhatnak ki, sőt a kannibalizmustól sem riadnak vissza.

Tenyésztése sem jelent különösebb gondot, hiszen rendkívül szapora: a nőstény ciklusa 3-4 napig tart, vemhességi ideje 16 nap (!). Általában 4-12 csupasz és vak kölyköt ellik, melyeknek súlya 2-5 gramm. A szoptatós anyát tartsuk külön a többi állattól, és a hímtől is, nehogy azok bántsák a kölyköket. Az anyát a szoptatás kezdeti szakaszában ne zavarjuk, különben a kölyköket ő is megeheti. Ha a nőstény nem kap megfelelő mennyiségű fehérjét, akkor szintén kannibállá válhat. Ez a sajnálatos tulajdonság teljes értékű táplálás mellett is előfordulhat. Ezek a nőstények a következő elléskor rendszerint már normálisan viselkednek. Az anyák az ellést követő napokban csak rövid időre hagyják magukra a kicsinyeket. Ha valamelyikük véletlenül kimászna, vagy kiesne a fészekből, anyja

azonnal nyakoncsípi az „eltévelygőt”, és rögtön visszaviszi a társaihoz. A kölyköket csak akkor vegyük először kézbe, amikor már szőrösek, és a szemük is nyitva van. A kicsiket anyjuk 21 napos korukban választja el. A kölykök 6-8 hetes korukra válnak ivaréretté. Ha a fiatal hímeket nem vesszük külön az anyjuktól, akkor a nőstény ismét hamar vemhesülhet, immáron a saját kölykétől.

A várható élettartamuk 1-2 (3) év, ami sajnálatosan rövid, de gyors szaporodási ciklusa lehetőséget ad, hogy bepillantást nyerjünk egész életébe.

Összeállította:

Dr. Sütő András
Kisállatgyógyász szakállatorvos